

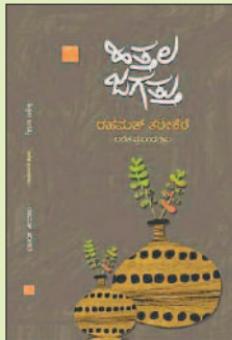
ಸ್ವತಃ ಪ್ರಕಾಂಡ ಪಂಡಿತರಾಗಿ ನಾಡಿನ ಉದ್ದಗಲಕ್ಕೂ ಜನಮನ್ಯಣ ಪದೇದವರಾಗಿಯೂ, ಅದೊಂದು ಸಾಧನೆ ಎನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಮಾಧಾನ, ಸಂತೋಷ ಇವೆಲ್ಲ ಇದ್ದೂ ಅದೆಲ್ಲೂ ವಿಜ್ಯಂಭಿಸದ ಹಾಗೆ ನೋಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಈ ಆತ್ಮಕಥನವನ್ನು ಓದಿದರೆ ‘ಆ ಕಾಲ’ಕ್ಕೆ ಪ್ರವಾಸ ಹೋಗಿಬಂದ ಅನುಭವವಾಗುತ್ತದೆ. ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬ ತನ್ನ ಕತೆ ಬರೆಯಲು ಹೊರಟು, ತನ್ನ ಕಾಲದ ಎಲ್ಲರ, ಎಲ್ಲದರ ಕರೆಯನ್ನೂ ಅಪ್ಪುವಾಗಿ ಹೇಳಿದಂತಿದೆ. ಇದು ಹಳಹಳಿಕೆಯ ಕಥನವಾಗಾದ ಆರೋಗ್ಯಪೂರ್ವಾಗ ಮನಸ್ಸಿನ ಸ್ವಷ್ಟಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ಓದುಗರಲ್ಲಿ ಇದು ಕೀಳಲಿಮೆಯನ್ನು, ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಹಳವಂಡವನ್ನು ಮಟ್ಟಿಸಿದೆ, ಸಮ್ಮದ್ಧ ಕಾಲಪ್ರೋಂದರ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ತೃಪ್ತಿ ಕೊಡುತ್ತದೆ.

● ಎಂ.ಎಸ್. ಆಶಾದೇವಿ

ಲೋಕದ ಚೆಲುವಿನ ದರ್ಶನ

ರಹಮತ್ ತರಿಕೆಯರು ‘ಹಿತ್ತಲ ಜಗತ್ತು’ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಪ್ರಬಂಧ ಸಂಕಲನ. ನಿನೋದೆ, ಚಿಂತನೆ, ವೇದಾಂತ, ಆತ್ಮವಿಮರ್ಶೆ, ಜೀವನಶೈಕ್ಷಿಕ, ಸ್ತೀತಪ್ರಜ್ಞ ಭಾವ ಹಾಗೂ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಲೋಕದರ್ಶನಗಳಿಂದ ಈ ಸಂಕಲನ ಅತ್ಯಂತ ಸೋಗಸಾಗಿ ಮಾಡಿಬಂದಿದೆ. ಲೋಕದ ಚೆಲುವನ್ನು ತಮ್ಮ ಕೆಲ್ಲಾಗಳ ಮೂಲಕ ಇತರರು ಕಾಣಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಬರೆಯುವ ತರಿಕೆಯರವರು, ಹಿಗೆ ಬರೆಯುವಾಗ ಅನೇಕ ಹೊಸ ಹೊಸ ಪದಗಳನ್ನೇ ಇಲ್ಲಿ ಸ್ವಷ್ಟಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವು ಈ ಪ್ರಬಂಧಗಳ ಚೆಲುವನ್ನು ಮತ್ತು ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದೆ.

ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ನೋಡಿದಾಗ ಇಲ್ಲಿನ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಬಂಧಗಳಲ್ಲಿ ಲೇಖಿಕರು ತಮ್ಮ ಸಂತೋಷಪಾರಂಬಾದ ಸಂಗತಿಗಳ ಕಡೆಗೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ವಾಲಿದಂತಿದೆ. ‘ನಾಯಿ ಸಾಕಾಣೆ’ ಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿನ “ಅಪ್ಪನಿಗೆ ಈ ಕುಡಿದೆಯ ಅಂತ ಕೇಳಲ್ಲ. ನಾಯಿಗೆ ಹಾಲು ಹಾಕಿದಿರಾ ಅಂತ ವಿಚಾರಿಸ್ತಾನೆ. ನಾಲಾಯಿ ನನ್ನಮಗಾ!” ಎಂಬ ಸಾಲು ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರೆಕ್ಕಾಗಿ ಇಡೀ ಸರಕಲನದ ಉಜ್ಜಲ ಸಾಲಾಗಿ ಕಾಡುತ್ತದೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ‘ಅಪ್ಪನ ತುಪಾಕಿ’ ಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ “ನಮ್ಮ ಮೇಮ್ಮೆ ‘ಸಾಹೇಬರೆ, ಹಳ್ಳಿಯನ್ನು ಹೊಡೆಯಬೇಡಿರಿ’ ಎಂದರೆ, ‘ವಿನಾಡೋದು ಸ್ವಾಮಿ, ಬಾಯಿ ಕೆಟ್ಟಿದೆ’ ಎಂದು ಬಡಲು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನು” ಎಂಬ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿನ ಮೇಮ್ಮೆ ಪ್ರಬಂಧದ ನಾಯಕನಾದ ಅಪ್ಪನಿಗಂತ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಡುತ್ತಾರೆ. ‘ನಾನು ಬೇಟೆಯೋಂದಿಗಿಂದೇಂಬೆಂದು ಬೇಟೆಗಾರನ ಜೊತೆಗಲ್ಲ’ ಎಂದ ಕವಿ ಅಮರಚಿಂತರ ಬಗ್ಗೆ ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ಬರೆಯುವ ಲೇಖಕರೇ ಇಲ್ಲಿ ಬೇಟೆಗಾರನಾದ ಅಪ್ಪನ ಕಡೆ ವಾಲಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಓದಿದಮ್ಮು ಹೊಸ ಅಥರ್ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವ ಹಲವಾರು ಸಾಲುಗಳಿಂದ ಇಡಿಕಿರಿದುವ; ಓದಿನ ಸೋಗಸನ್ನೂ, ಅರಿವಿನ ವಿಸ್ತಾರವನ್ನೂ ಈ ಪ್ರಬಂಧ ಸಂಕಲನ ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತದೆ.

ಹಿತ್ತಲ ಜಗತ್ತು
ಲೇ: ರಹಮತ್ ತರಿಕೆರೆ
ಪ್ರ: ಅಧಿನವ ಪ್ರಕಾಕನ
ವಿಜಯನಗರ,
ಬೆಂಗಳೂರು

● ಚಿದಾನಂದ ಸಾಲಿ